అందరికీ తల్లో నాలికలా ఉండే అతనంటే బ్యాంకులో అందరికీ అభిమానమే. ఓ రోజు ఆ ఫీసులో పని చేస్తుండగా అతనికి చెప్పలేనంత కడుపునొప్పి వచ్చింది. అందరూ కలిసి అతనిని హాస్పటల్‌కి తీసి కెళ్ళారు. డాక్టర్ చెక్ చేసి మందు లిచ్చాడు.

రెండ్రోజులు లీవ్‌పెట్టి మందులు వాడాడు.

కడుపు నొప్పి తగ్గింది. మళ్ళీ డ్యూటీలో జాయినయ్యాడు. అలా ఓ నెల్లాళ్ళు గడిచాయి.

తన బ్యాంకులో తనని అందరికంటే అభిమానించే వ్యక్తి అకౌంటెంట్ శ్రీ వెంకటేశంగారు. ఓ రోజు పిలిచి అడిగారు...

"సుందరం... నిన్నో వారం రోజులబట్టీ అడుగుదా మనుకుంటున్నాను. ఏమిటలా చిక్కిపోతున్నావ్... నీ ముఖంలో చాలా ఛేంజ్ ఉంది సుమా!" అన్నారు.

"మీకేం పనిలేదు. ఇలా అనడం మీ కెన్నోసారో" అన్నాడు సుందరం. వెంకటేశంగారు నవ్వారు.

ఆ వేళ సాయంత్రం మేనేజరుగారు సిడీ లెడ్జరు పట్టుక రమ్మన్నారు సుందరాన్ని. (సిడీ లెడ్జరంటే చాలా బరువుగా ఉంటుంది) వెళ్ళి లెడ్జరు ఎత్తాడు... రెండడుగులు వేశాడు. కడుపులో ఏదో నొప్పి... తల తిరిగింది... చేతులు పట్టుతప్పాయి. లెడ్జర్ చేతుల్లోంచి జారి పెద్ద శబ్దం చేస్తూ కిందపడింది.

సుందరం కూడా కూలబడి పోయాడు.

వేరే ప్యూను కిషన్ పరుగెట్టు కొచ్చాడు.

"ఏందన్నా... నాకు చెప్తే నే నియ్యక పోదునా. పానం శాతగానప్పుడు ఎందుకు లేబట్టాలె" అని అది మోసుకెళ్ళి మేనేజరు కిచ్చాడు.

ఆఫీసులో అందరూ ఓ నిముషం సుందరం మీద జాలిపడ్డారు. ఇంటి కెళ్ళిం తరవాత కూడా కాళ్ళు కడుక్కోడాని కెళుతూ తూలిపడబోయాడు సుందరం. మల్లెపందిరి పట్టుకున్నాడు సమయానికి.

సుందరానికో అనుమానం వచ్చింది. తనకారోజు కడుపు నెప్పి వచ్చింది. తగ్గింది. కాని దాని ప్రభావం ఇంకా తగ్గలేదాని. అప్పుడు మళ్ళీ వెంకటేశంగారి మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. చిక్కిపోతున్నావ్ అని. ఎందుకైనా మంచిదని మరునాడు బరువు చూసుకున్నాడు, కామత్ హోటల్ దగ్గర. యాభై తొమ్మిది కిలోలు. అంటే మూడు కిలోలు బరువు తగ్గాడన్నమాట. అంటే వెంకటేశంగారన్న మాటలు నిజమేనా. ఎందుకైనా మంచిదని ఆ సాయంత్రమే డాక్టరుని కలిసాడు కూడా.

డాక్టరుగారు కేసు హిస్టరీ అంతా పూర్తిగా విన్నాడు. టెస్టులు రాసాడు. యూరిన్ టెస్ట్, టూల్స్ టెస్ట్ మరియు ఛాతి దగ్గర ఎక్స్‌రే... పాథలాజికల్ లాబరేటరీ కూడా దగ్గర్లోనే ఉండడం వల్ల ఓ రెండ్రోజుల్లో సాధించాడు... వాటి రిపోర్టులు... వెరసి డెబ్భై రూపాయలు పేలాయి. డాక్టరు మందులు రాసిచ్చాడు. భయపడవలిసిన పని లేదన్నాడు. ఏదైనా ప్రాబ్లం డెవలప్ అయితే... తనని అర్ధరాత్రి అయినా నిస్సంకోచంగా లేపమన్నాడు. కాని ప్రస్తుతం తన ప్రాబ్లం ఏంటో మాత్రం చెప్ప లేదు. మందులు వాడాడు.

సెలవలు... డబ్బు ఖర్చవుతూనే ఉన్నాయి. నీరసం... నీరసంగానే ఉంటోంది. మధ్యలో ఓసారి విరోచనాలు వస్తే... మళ్ళీ కలిసాడు డాక్టర్ని. మందు లిస్తే తగ్గాయి.

ఇంకో నెల్లాళ్ళు గడిచాయి.

కళ్ళు గుంటలు పడుతున్నట్టు అనుమానం కలిగింది తనకి.

గబ గబా వెళ్ళి... మళ్ళీ బరువు చూసుకున్నాడు. యాభై రెండు కిలోలు. చమటలు పట్టాయి తనకి. కంగారుతో. మొత్తం తగ్గిన బరువు పదికిలోలు...

అదృష్టం కార్డులో అక్షరాలు అప్రయత్నంగా కనబడ్డాయి.

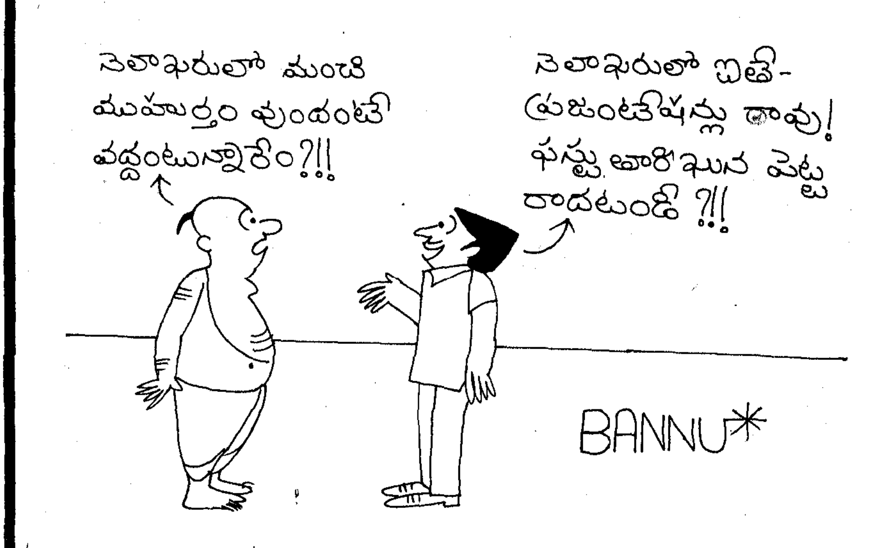

"మీ వ్యాపారం, ఆరోగ్యం అంత చల్లగా ఉంటుంది" అని రాసుంది. దానిని చూస్తే ఒళ్ళు మండింది తనకి. పది కిలోలు తగ్గి తను కంగారు పడుతుంటే చల్లగాట... చల్లగాట. ఆఖరుకి ఒళ్ళు చల్లబడకపోతే చాలు. విసుగొచ్చింది సుందరానికి.

ఇంటి కెళ్ళాడు. ఏం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు.

శ్యామలకి తన బాధ చెపుదామా అనుకున్నాడు. ఉహూ... అసలే భయస్తురాలు... అనవసరంగా భయపడుతుంది... అనుకున్నాడు. రాత్రంతా ఒకటే ఆలోచన.. ఆలోచనల మధ్య గుర్తుకు చేసుకుంటున్న కడుపునొప్పి... కాదు మంట... ఏం చెయ్యాలో తెలియని ఆవేదన. శ్యామల మధ్యలో అడిగిందావేళ... నిద్రపట్టడం లేదాండీ... అని. తనూరికే దొల్లడం చూసి. తను మాట్లాడ లేదు. శ్యామల మళ్ళీ అడగలేదు. మర్నాడుదయం... తనకి రక్త విరోచనా లున్నట్టు అనుమానించాడు తను. డాక్టరు దగ్గరికి పరుగెత్తాడు. ఓ వంద ప్రశ్న లేసి మందులు రాసాడు... డాక్టరు. తన కడుపు నొప్పికి ఏం చెయ్యలేక పోతున్నాడు. అది యింతకీ కడుపు నొప్పేనా. అంటే నొప్పి కాదు. మంటా... ఉహూ... మంట కాదు... లోపల ఎక్కడో పేగులు మెలికపడ్డ భావన. ఉహూ... సరిగా తెలియటం లేదు.

ఒక పక్క కడుపులో బాధ. మరో పక్క రక్త విరోచనాలు. అవి ఇంతకీ రక్త విరోచనాలేనా... లేక మరేదైనా సమస్య వల్ల రక్తం పడుతోందా. రంగయ్య ... ఆ మధ్య రంగయ్యకి కూడా నెత్తురు పడిందని చెప్పారు. కాని అతనికి కడుపులో కాన్సరు. చనిపోయాడు. పాపం మూడు నెలలకే. ఒకవేళ తనకీ కాన్సరేనా అని... కావచ్చు... కాకపోవచ్చు. మరి తనకి కూడా కడుపులో బాధ... రక్త విరోచనాలు... నీరసం... ఇక ఊహించలేక పోయాడు సుందరం. తాను కూడా మరో మూడు నెలల్లో టపా కట్టేయడం లేదుకదా... ఏమో... ఒళ్ళంతా చమటలు పట్టేసాయి.

మందులు వేసుకుంటున్నాడు. రక్తం పడటం తగ్గింది. ఎందుకయినా మంచిదని ఓ నెల్లాళ్ళు సెలవ పడేసాడు. డాక్టర్ని గుచ్చి గుచ్చి అడిగాడు తనకొచ్చిన జబ్బేంటని. ఏం భయపడక్కర్లేదని చెప్పాడు డాక్టరు. ఆ సాయంత్రం డాక్టరు.... భార్యని పిలిపించాడు. మంచి ఫుడ్ పెట్టమన్నాడు. అనవసరంగా భయపడద్దని. తాను జబ్బు నయం చేస్తానని హామీ యిచ్చాడు. శ్యామల ఆ విషయం తనతో చెప్పింది కూడా. ఎంతకాలం తనకీ భయం. ఇంక కేవలం మూడు నెలలు... అంతే...

రాత్రి విపరీతంగా దగ్గు వచ్చింది. కడుపులో నరాలు తెగిపోతాయేమోనన్న భయం కలిగింది తనకి. శ్యామల ఓ గ్లాసుడు మంచినీళ్ళిచ్చింది. ఓ కరక్కాయ పెడిచ్చింది. కాస్త దగ్గు తగ్గింది.

సుందరం నిద్రపోయినట్లు నటించాడు.

శ్యామల నిద్రపోయింది.

ఎవరు ఎన్ని విధాల కంగారు పడద్దని చెప్పినా... తనకి ఏదో సీరియస్‌గానే ఉందనేది నిశ్చయం. తన కిప్పుడు నలభై ఏళ్లు. ఇంతవరకూ ఎన్నడూ యిలాంటి భావన కలగలేదు., తనకే తెలుస్తోంది. తన కడుపులో ఏ కాన్సరో... అల్సరో ఉందని. ఈ డాక్టరు లాభం లేదు. కొంచం మంచి డాక్టరును చూసుకోవాలి. వాడు శ్యామలకి తెలియనివాడు కావాలి. శ్యామలకి అసలు విషయం తెలిస్తే తట్టుకోలేదు. ఎవరిని అడగాలి డాక్టరు గురించి. ఆఁ... వెంకటేశంగారిని అడిగితే సరి...

మరునాడు బ్యాంకుకి వెళ్లాడు. వెంకటేశంగారిని అడిగి ఒక డాక్టరు ఎడ్రస్ తీసుకున్నాడు. ఆయనది హిమయత్‌నగర్. తన కేమైనా అయితే... తన భార్యా పిల్లల గతేంకాను. పిల్లలందరూ చిన్నవాళ్లు. భార్య చదువుకున్నదే... టెన్తు పాస్. తనకంటే నయం. తను ఎయిత్ ఫెయిల్డ్. ప్రయత్నం చేసుకుంటే... తన బ్యాంక్‌వాళ్లే ఏదైనా ఉద్యోగం యిస్తారు. ఎనిమిది వేల రూపాయల దాకా తనకి లైఫ్ ఇన్సూరెన్సుంది. అది వస్తుంది. పి. యఫ్, గ్రాట్యూయిటీ అన్నీ కలిపి ఓ ఇరవైవేలు రావచ్చు. ఈ డబ్బు.... బ్యాంక్ ఉద్యోగం వస్తే... భార్యాపిల్లలు హాయిగా బతగ్గలరు. కాని... అన్నీ రావాలిగా. కాని ఇలాంటి వాటి గురించి అసలు భార్యకి తెలుసునా. ఏమో... తెలియక పోవచ్చు. తనే చెప్పడం మంచిది. చెపితే ఇవన్నీ ఎందుకు చెపుతున్నావంటే... తనేం చెప్పాలి. ఏదో రకంగా చెప్పాలి. తప్పదు. చెప్పి తీరాలి.

ఇంటి కెళ్లగానే... శ్యామలా... శ్యామలా... అంటూ పిలిచాడు. తను వచ్చింది. "అన్నట్టు నీకు తెలుసు కదూ... యాషిమియా. మా సికిందిరాబాదు బ్రాంచిలో పని చేస్తాడూ...." అన్నాడు.

"ఎవరూ... నాకేం తెలియదే!" అంది శ్యామల.

మృత్యు ముఖం

"అతనేనోయ్. మనింటికి మూడు నెలల క్రితం వచ్చాడు కూడానూ."

"సరే ఎవరైతే నేంటీ... చెప్పండి అసలు సంగతేంటో" అంది శ్యామల.

"ఏంలేదు. పాపం! అతనూ పోయాట్ట. ఓ నెలయిందటప్పుడే....!"

"అయ్యో పాపం!"

"ఆఁ... అయితే భార్యాపిల్లలు బ్యాంకుకు వచ్చి అడిగితే.... అతని బ్యాంకు నుండి వచ్చేడబ్బు... ఓ ఇరవై వేలదాకా యిప్పించారట. పి. యఫ్. లాంటివి. ఆ అమ్మాయికి కూడా మా అసిఫ్‌నగర్ బ్రాంచిలో టెంపరరీగా స్వీపర్ పని యిప్పించారట. పర్మినెంటు చెయ్యమని రాశారట కూడానూ. పాపం ఆ అమ్మాయి చదువుకో లేదులే."

"పాపం! అవునూ ఈ విషయాలన్నీ నా కెందుకు చెపుతున్నట్టూ... శ్యామల అనుమానంగా అడిగింది.

"అబ్బే... ఏంలేదు... యాషిమియా నీ క్కూడా తెలుసున్నవాడు కదా! అందుకని" దబాయించేశాడు. సుందరానికి బాగా తెలుసు... యాషిమియా అనే వాడెవ్వడూ లేడని...

"ఏమో... నా కతనెవరో తెలియదు" అని శ్యామల వెళ్లి పోయింది. సందరం తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు.

సాయంత్రం వెంకటేశం గారింటి కెళ్ళాడు. ఓ వంద రూపాయలు అప్పుకి. అప్పు దొరికింది. చాలా సేపు మాట్లాడుకున్నారు. సుందరం ఆరోగ్యం గురించి.

"సార్....! నా కేదైనా అయితే... మీ మరదలి కేదైనా దారి దొరికేదాకా కొంచం సాయపడండి." కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి సుందరానికి.

వెంకటేశంగారు కాసేపు కేకలేసారు. నీకేం కాదని. కాసేపు ధైర్యం చెప్పారు. అన్నీ విని... సుందరం బయలుదేరి యింటికి వచ్చేసాడు.

మర్నాడు పొద్దున్న ఏడున్నరకే బయల్దేరి కొత్త డాక్టరు దగ్గరి కెళ్లాడు సుందరం.

ఈ డాక్టరుగారు చెయ్యి పెడితే ముప్పై...

పెందరాలే వెళ్లడంతో పెద్ద రష్ లేదు.

త్వరగానే డాక్టరుగారి దర్శనం దొరికింది.

వివరంగా కేసు వివరాలు తెలిపాడు. కడుపు నొప్పి... రక్త విరోచనాలు... నీరసం... బరువు తగ్గడం వగైరా... వగైరా...

ఏది ఏమైనా తన కొచ్చిన జబ్బేంటో... దాని పర్యవసాన మేంటో తెలుసుకోవడమే తనిక్కడికి రావడానికి పరమావధని తెలియ జేసాడు. ఆ రోగం ఎంత భయంకర మైందయినా ధైర్యంగా చెప్పమన్నాడు. వినడానికి తాను సిద్ధంగా ఉన్నానని తెలియ జేసాడు.

డాక్టరు అన్నీ విని... పరీక్షలు చేసాడు. ముఖ్యంగా బరువు. బరువు యాభై ఎనిమిది కిలోలు. మీకేమైనా బరువు పెరిగినట్లేమైనా ఉందా? అన్నాడు డాక్టరు. లేదన్నాడు సుందరం.

పూర్తిగా చెక్ చేసాడు తనని డాక్టరు.

రోగం ఏంటో తెలుసుకున్న తృప్తి డాక్టరు కళ్లల్లో కనిపించింది. నవ్వుతూ కూర్చుని మందులు రాస్తూ... మీ పేరు అన్నాడు.

"డాక్టర్...! ఇంతకీ నా కొచ్చిన జబ్బు..."

"ఏమీలేదు. జస్ట్ జనరల్ వీక్‌నెస్. అంతకు మించి కంగారు పడవలసిన దేమీ లేదు. టానిక్కులు... విటమినులు రాసాను. వాడండి. బలవర్ధకమయిన తిండి తినండి. అంతే... డోంట్ వర్రీ... ఏమీ అక్కర్లేదు" అన్నాడు డాక్టర్.

సుందరం మనసు తేలిక పడింది.

ముప్పై రూపాయలూ యిచ్చాడు.

బ్యాంకుకు వెళ్లి సాలరీ అడ్వాన్సు తీసుకున్నాడు.

మొట్టమొదటి సారిగా పి.యఫ్. లోన్‌కి అప్లై చేసాడు.

వస్తూ వస్తూ మళ్లీ బరువు చూసుకుందామని వెళ్లాడు కామత్‌కి.

"మాష్టారూ బరువు చూసుకోవాలంటే పైకి వెళ్లండి. ఆ మిషను పాడై నెల్లాళ్లయింది..." ఎవరో అన్నారు తనతో.

పైకెళ్లి బరువు చూసుకున్నాడు. యాభయ్ ఎనిమిది కిలోలు.

షాపింగ్ కెళ్లి రక రకాల బట్టలు, స్వీట్లు, హాట్లు కొన్నాడు. తనకి మందులు కొనుక్కున్నాడు.

మృత్యు ముఖం నుండి బయటపడ్డ తృప్తితో ఇంట్లో అడుగు పెట్టాడు. ఆ సంతోషంలో ఇంట్లో వాళ్లందరితోటీ ఓ రోజు సంతోషంగా గడపాలను కున్నాడు... గడిపాడు.

అంతే... మరేమీ లేదు.

కాని శ్యామల కీ విషయం చెప్పేదెవరూ? అని. □